

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudců JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové ve věci

žalobce: **DP FILM, s.r.o.** se sídlem v Ostravě, ul. Dr. Šmerala 1626/2,
zastoupen Mgr. Pavlínou Jaškovou, insolvenční správkyň se
sídlím v Šumperku, ul. Zábřežská 596/40

proti
žalovanému: **Státní fond kinematografie**, se sídlem v Praze 7, Dukelských
hrdinů 530/47,
zastoupen Mgr. Petrem Ostrouchovem, advokátem, se sídlem
v Praze 1, ul. Voršílská 130/10

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 9. 2016, č.j. 5615/2016,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.
Základ sporu

1. Státní fond kinematografie (dále jen „Fond“) vydal v souladu s ustanovením § 47 zákona o audiovizí č. 496/2012 Sb., o audiovizuálních dílech a podpoře kinematografie a o změně některých zákonů, v platném znění (dále jen „Zákon“), žalobou napadené Rozhodnutí o zrušení osvědčení o evidenci ze dne 7. 9. 2016 pod č.j. 5615/2016. V odůvodnění tohoto

rozhodnutí žalovaný uvedl, že v návaznosti na Osvědčení o registraci projektu vydané žalobci jako žadateli Fondem dne 16. 2. 2015 a v návaznosti na Osvědčení o evidenci projektu vydané žadateli Fondem dne 8. 6. 2015, které bylo žadateli doručeno 18. 6. 2015, vznikla žadateli povinnost v průběhu 12 po sobě následujících měsíců ode dne doručení osvědčení o evidenci pobídkového projektu vynaložit v souvislosti s realizací audiovizuálního díla na území České republiky alespoň 70% výše uznatelných nákladů podle ustanovení § 42 odst. 1 písm. e) Zákona. Dále žalovaný uvedl, že splnění této podmínky je žalovaný povinen prokázat Fondu předložením zprávy auditora o ověření vynaložených nákladů na realizaci audiovizuálního díla na území České republiky, včetně věcného plnění podle jiného právního předpisu. Protože žadatel v řádné lhůtě nepodal Fondu zprávu auditora o ověření vynaložených nákladů na realizaci audiovizuálního díla na území České republiky, proto se tímto rozhodnutím ruší osvědčení o evidenci vydané dne 8. 6. 2015.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

2. V podané žalobě žalobce uvedl, že je produkční společností, která produkovala celovečerní hraný snímek „Tenkrát v ráji“. V souvislosti s tímto snímkem žádal žalobce o pobídky podle § 42 a násl. Zákona. Dne 9. 9. 2016 bylo žalobci doručeno žalobou napadené rozhodnutí. Žalobce uvádí jedinou námitku, že napadené rozhodnutí je nicotné, neboť v něm není obsažena jedna ze základních náležitostí správního rozhodnutí, a to výroková část. V žalobě žalobce cituje ustanovení § 68 odst. 1 a odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, (dále jen správní řád) a namítá, že výroková část, stejně jako ustanovení podle kterých bylo rozhodováno, jsou základní náležitosti správního rozhodnutí, které dle názoru žalobce žalobou napadené rozhodnutí postrádá. Žalobce dále tvrdí, že v napadeném rozhodnutí je obsaženo pouze označení účastníků řízení a naprosto nedostatečné odůvodnění tohoto rozhodnutí, které rovněž postrádá výrokovou část. Dle názoru žalobce zde není uvedeno ani řešení otázky, která byla předmětem řízení a nejsou zde uvedena ani ustanovení, podle nichž správní orgán rozhodoval. Žalobce má za to, že se jedná o rozhodnutí nicotné a závěrem požaduje, aby soud rozhodl o nicotnosti žalobou napadeného rozhodnutí.
3. Ve vyjádření k obsahu žaloby žalovaný uvedl, že s tvrzením žalobce nesouhlasí, neboť dle jeho názoru Rozhodnutí výrokovou část obsahuje a je tak úplným a zcela zákonným rozhodnutím, které je v souladu s ustanovením § 68 odst. 2 správního řádu. Ve vyjádření pak žalovaný rozebral napadené rozhodnutí a dospěl k závěru, že výroková část Rozhodnutí obsahuje všechny náležitosti stanovené v § 68 správního řádu. Obsahuje také řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno i označení účastníků. Žalovaný dále zdůraznil, že jakkoliv je přesvědčen o tom, že Rozhodnutí je zcela zákonné, z opatrnosti uvádí, že i kdyby měl soud za to, že Rozhodnutí trpí vadou, nemůže se jednat o vadu tak závažnou, která by způsobovala nicotnost Rozhodnutí. Žalovaný navrhuje, aby soud žalobu zamítl.

III.

Posouzení žaloby

4. K žádosti žalovaného proběhlo dne 18. 8. 2019 ústní jednání, při kterém obě strany setrvaly na svých stanoviscích.

5. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující podstatné skutečnosti:
- žádostí ze dne 29. 1. 2015 požádal žalobce o registraci pobídkového projektu
 - dne 16. 2. 2015 vydal žalovaný Osvědčení o registraci tohoto projektu
 - dne 24. 2. 2015 podal žalobce Žádost o evidenci tohoto projektu
 - dne 8. 6. 2015 vydal žalovaný Osvědčení o evidenci pobídkového projektu
 - dne 7. 9. 2016 bylo žalovaným vydáno Rozhodnutí o zrušení osvědčení o evidenci pobídkového projektu č.j. 5615/2016. Obsah odůvodnění tohoto rozhodnutí je uveden výše pod bodem I. tohoto rozsudku.
6. Jedinou žalobní námitkou je, že napadené rozhodnutí je nicotné.
7. Podle § 68 správního řádu platí:
- „(1) Rozhodnutí obsahuje výrokovou část, odůvodnění a poučení účastníků.*
- (2) Ve výrokové části se uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, a označení účastníků podle § 27 odst. 1. Účastníci, kteří jsou fyzickými osobami, se označují údaji umožňujícími jejich identifikaci (§ 18 odst. 2); účastníci, kteří jsou právnickými osobami, se označují názvem a sídlem. Ve výrokové části se uvede lhůta ke splnění ukládané povinnosti, popřípadě též jiné údaje potřebné k jejímu řádnému splnění a výrok o vyloučení odkladného účinku odvolání (§ 85 odst. 2). Výroková část rozhodnutí může obsahovat jeden nebo více výroků; výrok může obsahovat vedlejší ustanovení.*
- (3) V odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. V případě, že podkladem rozhodnutí jsou písemnosti a záznamy, které jsou za podmínek v § 17 odst. 3 uchovávány odděleně mimo spis, v odůvodnění rozhodnutí se na tyto podklady odkáže takovým způsobem, aby nebyl zmařen účel jejich utajení; není-li to možné, uvedou se v odůvodnění rozhodnutí pouze v obecné rovině skutečnosti, které z těchto podkladů vyplývají. (...)“*
8. Podle § 77 odst. 1 správního řádu „Nicotné je rozhodnutí, k jehož vydání nebyl správní orgán vůbec věcně příslušný; to neplatí, pokud je vydal správní orgán nadřízený věcně příslušnému správnímu orgánu. Nicotné je dále rozhodnutí, které trpí vadami, jež je činí zjevně vnitřně rozporným nebo právně či fakticky neuskutečnitelným, anebo jinými vadami, pro něž je nelze vůbec považovat za rozhodnutí správního orgánu.“
9. Podle § 47 odst. 13 zákona o audiovizí „Žadateli, kterému bylo doručeno osvědčení o evidenci pobídkového projektu, vzniká povinnost v průběhu 12 po sobě následujících měsíců ode dne doručení osvědčení o evidenci pobídkového projektu vynaložit v souvislosti s realizací audiovizuálního díla na území České republiky alespoň 70 % výše uznatelných nákladů podle § 42 odst. 1 písm. e). Splnění této povinnosti je žadatel povinen prokázat Fondem předložením zprávy auditora o ověření vynaložených nákladů na realizaci audiovizuálního díla na území České republiky, včetně věcného plnění podle jiného právního předpisu.“
10. Podle odst. 15 téhož ustanovení „Pokud žadatel, kterému bylo doručeno osvědčení o evidenci pobídkového projektu, poruší svoji povinnost podle odstavce 13 věty první nebo druhé, Fond rozhodne o zrušení osvědčení o evidenci pobídkového projektu. O tuto částku se zvyšuje částka prostředků na filmové pobídky. Proti rozhodnutí Fondu o zrušení osvědčení o evidenci

pobídkového projektu se nelze odvolat.“

11. Podle § 76 odst. 2 věta první s. ř. s. „Zjistí-li soud, že rozhodnutí trpí takovými vadami, které vyvolávají jeho nicotnost, vysloví rozsudkem tuto nicotnost i bez návrhu.“.
12. Povahou nicotnosti se zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 13. 5. 2008, č. j. 8 Afs 78/2006 - 74, publ. pod č. 1629/2008 Sb. NSS., podle kterého „[n]icotnost (někdy též označována jako nulita, paakt, absolutní zmatečnost, pseudorozhodnutí, non negotium, zdánlivý akt, pa-akt, právní nullum, neexistence, naprostá (absolutní) neplatnost, či dokonce procesní potrat) představuje specifickou kategorii vad správních rozhodnutí. Tyto vady jsou však vzhledem ke své povaze vadami nejzávažnějšími, nejtěžšími a rovněž i nezhojitelnými. Rozhodnutí, které jimi trpí, je rozhodnutím nicotným. Nicotné rozhodnutí však není „běžným“ rozhodnutím nezákonným, nýbrž „rozhodnutím“, které pro jeho vady vůbec nelze za veřejněmocenské rozhodnutí správního orgánu považovat, a které není s to vyvolat veřejnoprávní účinky. Zatímco v případě „běžných“ vad správních rozhodnutí se na tato, s ohledem na uplatnění zásady presumpce platnosti a správnosti správních aktů, hledí jako na rozhodnutí existující a způsobilá vyvolávat příslušné právní důsledky a působit tak na sféru práv a povinností jejich adresátů, v případě nicotných správních rozhodnutí se ani tato zásada neuplatní. Z povahy vad způsobujících nicotnost pak plynou i příslušné právní následky. S nejtěžšími vadami jsou tak nutně spojeny i ty nejtěžší následky. Proto není nikdo povinen nicotné správní rozhodnutí respektovat a řídit se jím.“
13. Soud v dané věci dospěl k závěru, že žalobcem namítané vady nemohly způsobit nicotnost žalobou napadeného rozhodnutí. To platí zejména o námitce, že napadené rozhodnutí neobsahuje výrokovou část. Napadené rozhodnutí obsahuje identifikaci předmětu řízení „Zrušení osvědčení o evidenci,“ dále je zde uveden i vztah k projektu, jenž je realizací audiovizuálního díla s názvem „Tenkrát v ráji“, číslo projektu 48P /2015, konkrétní adresát i uvedení zákonných ustanovení, podle kterých bylo rozhodováno tj. § 47 zákona o audiovizi č. 496/2012 Sb., a článku 8.7 Statutu Státního fondu kinematografie. Podle názoru soudu je tak z rozhodnutí seznatelné, že je tak žalovaným rušeno konkrétní osvědčení o evidenci vydané dříve žalovaným, je zde uveden název a číslo projektu a adresát rozhodnutí, který je konkretizován obchodní firmou, adresou jeho sídla i identifikačním číslem a je zde obsaženo zákonné ustanovení, podle kterého bylo rozhodováno. I když je v napadeném rozhodnutí uveden jen § 47 zákona a nikoliv příslušný odstavec tohoto ustanovení, nejedná se o tak závažnou vadu, která by mohla způsobit nezákonnost nebo dokonce namítanou nicotnost tohoto rozhodnutí. S ohledem na to, že konkrétní podobu výrokové části rozhodnutí zákon výslovně nestanoví, nemůže se jednat o vadné rozhodnutí, pokud má např. jinou grafickou úpravu nebo je tato uvedena v záhlaví rozhodnutí.
14. K odkazům žalobce na judikaturu NSS ve věcech správního trestání soud uvádí, že tuto judikaturu nelze v dané věci použít. Předmětem tohoto řízení nebylo správní trestání, neboť skutečnost, že došlo ke zrušení osvědčení o evidenci, nelze považovat za trest. Jde o opatření, kterým stát zabezpečuje, aby výkon určité činnosti byl prováděn za zákonem stanovených podmínek s tím, že v případě, že tyto podmínky nejsou splněny, přistoupí správní orgán k odnětí (popř. zrušení) osvědčení či potvrzení.
15. Žalobce dále namítal i nedostatečné odůvodnění napadeného rozhodnutí, ale ani tuto námitku neshledal soud důvodnou. Nedostateky odůvodnění by způsobily nicotnost tohoto rozhodnutí pouze v případě, že by dosáhly takové intenzity, že by vznikly pochybnosti o

samotném projevu vůle žalovaného. Zde je třeba uvést, že i kdyby byly tyto nedostatky žalobci vytykány důvodně, mohly by vést pouze k závěru nepřezkoumatelnosti tohoto rozhodnutí pro nedostatek důvodů, což je případ tzv. pouhé nezákonnosti správního rozhodnutí (srov. ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) a § 76 odst. 2 s.ř.s.). Ani případný nedostatek odůvodnění tohoto rozhodnutí by nemohl zpochybnit v něm jednoznačně vyjádřený projev vůle žalovaného. Soud tedy shrnuje, že neshledal nicotnost, ani žádné jiné vady žalobou napadeného rozhodnutí, které by mohly mít vliv na zákonnost tohoto správního řízení.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

12. Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně. Ze všech výše uvedených důvodů soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné náklady v řízení nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze den 15. srpna 2019

Shodu s prvopisem potvrzuje: M. V.

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu